

Паниум — рақами ҳабдаҳ

Он Чиз ва Рӯъё: Ду Хатти Нубуввати Дониёл ва Бозкушода шудани Ваҳй

Jeff Pippenger
2026-02-22

18 июли соли 2020 нахустин ноумедии ҳаракати яксаду чилу чор ҳазор фаро расид. Он дар дохили «таърихи пинҳон»-и ояти чиҳилуми Дониёл ёздаҳ ба вукӯъ омад. Ин ноумедӣ дар миёнаҳои он «таърихи пинҳон» рӯй дод — таърихе, ки бо фурӯпошии Иттиҳоди Шӯравӣ дар соли 1989 оғоз ёфта буд. Ояти чилу якум қонуни якшанберо дар Иёлотҳои Муттаҳида ифода мекунад, ки ҳамчунин дар ояти шонздаҳуми ҳамин боб низ муаррифӣ шудааст. «Кушода шудани муҳр»-и ҳақиқатҳое, ки «таърихи пинҳон»-и ояти чиҳилумро ташкил медиҳанд, дар соли 2023 аз ҷониби Дониёл дар боби дувоздаҳум баён шудааст. Бобҳои даҳум то дувоздаҳум як рӯёи воҳиданд, ва ин рӯё бо нишон додани он оғоз меёбад, ки Дониёл намоёндаи «доноён» аст, ки ҳам паёмҳои дохилӣ ва ҳам берунии нубувватро мефаҳманд, ки дар он ҷо ҳамчун «он чиз» ва «рӯё» ифода ёфтаанд.

Дар соли сеюми подшоҳии Куруш, подшоҳи Форс, бар Дониёл, ки номаш Белтешасар хонда мешуд, чизе ошкор гардид; ва он чиз рост буд, вале вақти муқарраршуда дароз буд; ва ӯ он чизро фаҳмид, ва дар рӯё фаҳмиш дошт. Дониёл 10:1.

Ду рӯё

«чиз» ва «рӯё» рӯёҳои дохилӣ ва зоҳирии нубувватро ифода мекунанд, ва Дониёл қавмеро намоёндагӣ мекунад, ки ҳар ду ро мефаҳманд, зеро ҳам «чиз» ва ҳам «рӯё» дар боби даҳум ба Дониёл «ошкор» карда шуданд. Дар он боб, дар рӯзи бисту дуюм, рӯёи Масеҳ дар муқаддасгоҳ ба Дониёл «ошкор» карда шуд. Калимаи ибрии, ки ба «чиз» тарҷума шудааст, дар боби нӯҳ ба «амр» тарҷума шудааст, ва он ҷо низ дар иртибот бо «рӯё» пешкаш гардидааст.

Дар оғози тазарруҳҳои ту амр содир шуд, ва ман омадам, то онро ба ту ошкор намоям; зеро ту бисёр маҳбуб ҳастӣ; пас каломро бифаҳм ва рӯёро мулоҳиза нам. Дониёл 9:23.

Калимаи «thing» дар боби даҳум ҳамон калимаест, ки дар ояти бисту сеюми боби нӯҳум ба «matter» тарҷума шудааст. Дар рӯёи охири Дониёл, яъне бобҳои даҳ то дувоздаҳ, «thing»-и боби ёздаҳум ё «matter»-и боби даҳум ҳар ду бо «the vision» вобастаанд. «The vision» калмаи ибрии «mareh» аст ва маънои «appearance»-ро дорад. Дониёл дар китоби худ ду «vision»-ро муайян мекунад, гарчанде ки яке аз он ду «vision» як бор дар сӯғи муаннас ва баъд боз дар сӯғи музаккар ифода шудааст. Дониёл дар ояти якуми боби даҳум онҳоро тасвир мекунад, ки «vision»-и appearance, инчунин «matter» ё «thing»-ро мефаҳманд. Дар боби ҳаштум Дониёл ду «vision»-ро, ки бо якдигар алоқаманданд, муайян мекунад. Дар матни англисӣ калмаи vision дар ин боб ҳашт бор омадааст, ва яке аз калмаҳои ибрии, ки ба «vision» тарҷума шудаанд, «mareh» мебошад, ва дигаре «chazon» аст. Mareh маънои

«appearance»-ро дорад, ва chazon маънои «a dream, a revelation or an oracle»-ро дорад. Сиёқи боби ҳаштум муайян месозад, ки вақте калимаи «march» ба «vision» тарҷума мешавад, он «appearance of Christ»-ро ифода мекунад.

Ба ҳайси намуна, ин ҳамон «march» ё «рӯи зоҳиршавӣ» дар Дониёл 8:14 аст, ки маънояш он мебошад, ки 22 октябри соли 1844 Масеҳ ногаҳон дар маъбад зоҳир мегардид, дар иҷрои он чи ки дар боби сеюми Малокӣ дар бораи Пайғомбари Аҳд омадааст, ва хоҳар Уайт гуфта буд, ки он 22 октябри соли 1844 иҷро шуд. Вақте хоҳар Уайт он фариштаи Ваҳйи Юҳанно 10-ро, ки нозил шуда, як пояшро бар хушкӣ ва пой дигарашро бар баҳр гузошт, «ҳеҷ каси камтар аз Исои Масеҳ набуд» муайян мекунад, вай нишонаи роҳро дар нубувват муайян мекард, ки дар он Масеҳ зоҳир мешавад. Ин яке аз зоҳиршавиҳои бисёри Ёст. Мувофиқи номаи Яҳудо, Ё хангоми эҳёи Мусо зоҳир шуд. Дар он ҷо Ё ҳамчун Микоил, фариштаи аъзам, зоҳир шуд, аммо, бо вучуди ин, он зоҳиршавии нубувватӣ буд. Рӯи march дар боби ҳаштум низ ба маънои «зоҳиршавӣ» тарҷума мешавад, ки бо маънои он мувофиқат дорад.

Ва чунин воқеъ шуд, ки хангоме ман, яъне ман Дониёл, рӯёро дидам ва маънои онро ҷустуҷӯ кардам, инак, пеши ман шахсе истода буд, ки ба сурати инсон менамуд. Дониёл 8:15.

Дар ин ҷо матн муайян месозад, ки фаришта Ҷабраил буд, ки «шакли одам» дошт; ва калимаи «шакл» ҳамон намоёни рӯёи «маръех»-и Масеҳ аст, зеро, ҳамчунон ки Масеҳ бо Микоил, фариштаи аъзам, ва бо фариштаи қавии Ваҳй боби даҳ муаррифӣ мешавад, Масеҳ дар маънои нубувватӣ бо рамзгузори фариштагон, ва ҳатто одамон, ивазшаванда аст. Новобаста аз он ки дар он оят Ҷабраил бошад, ё дар Ваҳй боби даҳ Масеҳ, ё Масеҳ ҳамчун Микоил, фариштаи аъзам, ҳар яки онҳо паёмеро намояндагӣ мекунанд; ва ба ҳамин сабаб Хоҳар Уайт фариштагони Ваҳйро ҳам бо паёме, ки онҳо намояндагӣ мекунанд, ва ҳам бо одамоне, ки он паёми аз ҷониби фариштагон намояндагӣшударо эълон менамоянд, муқоиса мекунад. Ин ҳақиқат он қадар муҳим аст, ки дар се ояти аввали Ваҳй боби як — ҳамон се ойте, ки кушода шудани Ваҳйи Исои Масеҳро эълон мекунанд, андаке пеш аз баста шудани муҳлати имтиҳон, зеро «вақт наздик аст» — раванди иртиботи Худо ба инсон ба таври мушаххас ҳамчун паёме муайян карда мешавад, ки аз Падар дода шуд ба Писар, ва Ё он гоҳ паёмро ба як фаришта медиҳад, ва он фаришта онро ба як одам мерасонад, ва ӯ дар навбати худ онро ба калисоҳо мефиристад. Ҳар қадами ин раванди иртибот муқаддас ва пок аст, ва ин покии тақдисушуда дар нишонаҳои роҳи нубувватӣ намояндагӣ мешавад, дар он ҷо ки Масеҳ ҳамчун Худи Ё, ё ба василаи фаришта, одам ё паём зоҳир мегардад. Хангоме ки Ё бевосита Худро бо яке аз нишонаҳои роҳ марбут месозад, он рӯёи «маръех», яъне «рӯёи зоҳиршавӣ» мебошад.

Ваҳйи Исои Масеҳ, ки Худо ба Ё дод, то ба бандагони Худ он чизҳоро, ки бояд ба зудӣ ба амал оянд, нишон диҳад; ва Ё онро ба воситаи фариштаи Худ фиристода, ба банди Худ Юҳанно маълум гардонид; ки ӯ ба каломи Худо, ва ба шаҳодати Исои Масеҳ, ва ба ҳамаи он чи дида буд, шаҳодат дод. Хушо касе ки меҳонад, ва онҳое ки суҳанони ин нубувватро мешунаванд ва он чиро, ки дар он навишта шудааст, риоя мекунанд; зеро ки вақт наздик аст. ... Ва ба ман мегӯяд: Суҳанони нубуввати ин китобро мӯҳр накун; зеро

ки вақт наздик аст. Бигзор золим ҳанӯз золимӣ кунад; ва палид ҳанӯз палид бимонад; ва одил ҳанӯз адолат намояд; ва муқаддас ҳанӯз муқаддас бимонад. Ваҳй 1:1–3; 22:10, 11.

Дар боби ҳаштум, «chazon» калимаи дигари ибронист, ки ҳамчун «vision» тарҷума мешавад. Дар иртибот ба «appearance», рӯёи «marah» нишонаеро муайян мекунад, ва рӯёи «chazon» як давраи нубувватиро муайян месозад. Дар ду калимае, ки дар боби ҳаштум ҳамчун «vision» тарҷума шудаанд, як симметрияи илоҳӣ мавҷуд аст, ба он маъно, ки калимаи ибронии «mareh» аз ҷониби Дониёл ҳамчунин дар шакли муаннаси он, яъне «marah», ба кор бурда мешавад. Бо «chazon» Дониёл онро ба ду тарз ифода мекунад, аммо на тавассути муқоисаи музаққару муаннас, балки бо ду калимае, ки як маънои яксонро муайян мекунанд, вале бо ин кор онҳо ба таври ғавқулода густариш меёбанд.

«Chazon» маънои рӯё, ё ваҳй, ё нубувватро дорад; ва он калимае, ки дар забони англисӣ ҳамчун «matter» ё «thing» тарҷума мешавад, калимаи ибрии «dabar» аст, ки маънои «калима»-ро дорад. Вақте ғамиди мешавад, ки рӯёи «chazon» аз ҷониби Дониёл ҳамчунин бо калимаи «dabar» ифода шудааст, пас онҳо якҷоя паёмҳои нубуввати Каломи Худоро намояндагӣ мекунанд. Дониёл ҳамеша «dabar» ё «chazon»-ро бо «mareh» муқоиса мекунад. Ҳангоме ки дар сатҳи нубувватӣ «паёмҳои нубуввати Каломи Худо», чунон ки аз ҷониби «dabar» ва «chazon» намояндагӣ мешаванд, бо рӯёи «marah»-и зуҳури Масеҳ якҷо оварда мешаванд, он гоҳ шумо нишонаҳои муқаддаси роҳи таърихи нубуввати Каломи Худоро доред. Сипас, агар шумо «marah», шакли муаннаси калимаи «mareh»-ро, ба силсилаи маъниҳои рӯё дар Дониёл биафзояд, шумо рӯёи ойнавии сафедшавӣ ба воситаи имнро доред.

Дар рӯёи охири Дониёл, ки бо се боби охири китоби ӯ ифода ёфтааст, Дониёл қавмеро дар рӯзҳои охир намояндагӣ мекунад, ки «рӯёҳои нубувватӣ»-и «Каломи Худо»-ро мефаҳманд, ва муқаддасияти нишонаҳои муқаддаси роҳро, ки ҳаракати ислохотии саду ҷиҳили ҷаҳон ҳазорро ташкил медиҳанд; зеро онҳо қасоне ҳастанд, ки Барраро ҳар қуче ки ӯ дар Каломи муқаддаси нубуввати Худ меорад, пайравӣ мекунанд. Ҳангоме ки онҳо Барраро пайравӣ мекунанд, ӯ онҳоро ба рӯёи оинамонанди Дониёл 10:7 мебарад, ки дар он ҷо ё онҳо мегурезанд, то зери ҳатогӣ пинҳон шаванд, ки он ҷо барои абадиат дафн мегарданд, ё дар хок фурӯтан мешаванд, сафед карда мешаванд ва қувват меёбанд, то паёми нубуввати рӯзҳои охири бирасонанд.

Ҷабраил ба Дониёл амр мекунад, ки ҳам «сухан» ва ҳам «рӯё»-ро «бифаҳмад». Калимаи ибрии «dabar» ба «бифаҳмад» тарҷума шудааст, маънои «дар зехн фарқ гузоштан»-ро дорад. Дониёл, ки намояндаи ману ту, эй хонандаи азиз, мебошад, амр ёфт, ки фарқ ва тафовутро миёни «сухан» ва «рӯё» дарк намояд. Рӯёи chazon ҳатти берунии таърихи нубувватиро ифода мекунад ва рӯёи mareh зуҳури Масеҳро ифода мекунад. «Сухан» ва «чиз» калимаи ибрии «dabar» мебошанд, ки маънояш қалом аст. Исо «dabar» аст, зеро ӯ Қалом аст. «Чиз» ва «сухан», ки ҳар ду «dabar» мебошанд, дар иртибот бо рӯёи зуҳур пешниҳод мешаванд.

Дабар, ки ҳам масъала ва ҳам чиз аст, ҳамчунин ҳазон — рӯёи боби ҳашт — мебошад ва он рӯёи таърихи нубувватиро намояндагӣ мекунад. Ҳар яке аз ин ифодаҳо (ҳазон, дабар,

масъала ва чиз) хатти берунии нубувватро муайян мекунад, ва маръех, инчунин ифодаи муаннаси он — мараҳ — хатти дарунии нубувватро намояндагӣ мекунамд. Қавми Худо дар охирзамон, ки дар ояти якуми Дониёл даҳ намояндагӣ шудаанд, ҳам хатҳои дарунӣ ва ҳам берунии таърихи нубувватиро мефаҳманд. Дар китоби Ваҳй, хатти дарунӣ бо ҳафт калисо намояндагӣ шудааст ва хатти берунӣ бо ҳафт муҳр намояндагӣ шудааст.

Ҳангоме ки Дониёл пас аз рӯзаи бисту якрӯза рӯёи Масеҳро дид, ӯ таҷассум ё ифодаи муаннаси рӯёи *mareh*-ро дид. *Mareh* «намуд» аст, ва вақте Дониёл Масеҳро дид, ӯ рӯёи «*marah*»-ро дид; ва ҳарчанд *mareh* маънои намудро дорад, шакли муаннаси ҳамон калима маънои «оина»-ро медиҳад. Хоҳар Уайт ба мо хабар медиҳад, ки рӯёе, ки Дониёл дид, ҳамон рӯёест, ки Юҳанно дида буд; ва Юҳанно он рӯёро вақте дид, ки Масеҳ дар муқаддасгоҳи осмонӣ буд.

«Дар вақти дидори Чабраил, набӣ Дониёл натавонист таълимоти минбаъдaro қабул намояд; аммо баъди чанд сол, чун орзу дошт дар бораи мавзӯёҳое, ки ҳанӯз пурра шарҳ дода нашуда буданд, бештар бидонад, ӯ боз худро ба ҷустуҷӯи нур ва ҳикмат аз ҷониби Худо бахшид. “Дар он рӯзҳо ман, Дониёл, се ҳафтаи пурра мотамдор будам. Нони лазиз нахӯрдам, гӯшт ва шароб ба даҳонам наомад, ва умуман худро тадҳин нанамудам.... Пас ҷашмони худро боло бардоштам ва нигаристам, ва инак, марде, ки либоси катонӣ дар бар дошт ва камараш бо тиллои софи Ўфоз баста шуда буд. Баданаш низ мисли забарҷад буд, ва рӯяш монанди барқи дурахшон, ва ҷашмонаш мисли ҷароғҳои оташ, ва бозувону пойҳояш ба ранги миси сайқалёфта, ва овози суҳанонаш мисли овози анбӯҳи мардум.”»

«На камтар аз Худи Писари Худо ба Дониёл зоҳир шуд. Ин тавсиф ба он чи Юҳанно дида буд, ҳангоме ки Масеҳ бар ҷазираи Патмос ба ӯ ошкор гардид, монанд аст. Акнун Худованди мо бо паёмовари дигари осмонӣ меояд, то ба Дониёл он чиро, ки дар рӯзҳои охир ба вуқӯъ хоҳад пайваст, таълим диҳад. Ин дониш ба Дониёл дода шуд ва бо илҳом барои мо, ки поёнҳои ҷаҳон бар мо фаро расидааст, сабт гардид.»

«Ҳақиқатҳои бузурге, ки Наҷотдиҳандаи ҷаҳон ошкор кардааст, барои онҳоянд, ки ҳақиқатро мисли ганҷҳои ниҳон ҷустуҷӯ мекунамд. Дониёл марди солҳоро буд. Ҳаёти ӯ дар миёни ҷозибҳои дарбори бутпарастона сипарӣ гардида, зехнаш бо қорҳои як империяи бузург машғул буд; вале ӯ аз ҳамаи инҳо рӯй мегардонад, то ҷони худро дар ҳузури Худо хор созад ва маърифати мақсадҳои Ҳаққи Таъолоро бичӯяд. Ва дар посух ба илтиҷоҳои ӯ, нур аз саҳнҳои осмонӣ барои қасоне расонда шуд, ки дар айёми охир зиндагӣ хоҳанд кард. Пас, мо бояд бо ҷи гуна ҷиддият Худоро бичӯем, то Ў фаҳми моро бикушояд, то ҳақиқатхоеро, ки аз Осмон ба мо оварда шудаанд, дарк намоем». Review and Herald, February 8, 1881.

144 000 нафар

Дониёл «он чиз»-ро ва «руё»-ро мефаҳмад, ва ӯ ҳамчун Дониёл ва ҳамчунин ҳамчун Белтешатсар муаррифӣ мешавад. Тағйир ёфтани ном дар нубувват муносибати аҳдиро ифода мекунад; бинобар ин, Дониёл намояндаи қавми ниҳоии аҳд аст, ки ҳамон саду ҷилу қор ҳазор мебошанд, ки бо рӯёи Масеҳ дар маъбад озмуда мешаванд. Он озмоиш боиси

чудо шудани ду табакаи парастигарон мегардад.

Ва ман, Дониёл, танҳо он рӯёро дидам; зеро мардоне ки бо ман буданд, рӯёро надиданд; аммо ларзиши бузурге бар онҳо афтод, ба тавре ки гурехтанд, то худро пинҳон намоянд. Дониёл 10:7.

Дониёл бевосита санчиши дуҷум ва маъбадери муайян мекунад, ки бо қавми охирзамонии Худо алоқаманд аст; санчише, ки бар дидани Масеҳ дар муқаддасгоҳи осмонӣ асос ёфтааст. Рӯёи ояти ҳафтум чинси муаннаси рӯёи marah аст, ки ҳамчун рӯёи marah ифода шудааст. Агар шумо ба рӯёи маъбадии Масеҳ ҳамон гуна посух диҳед, ки он дар посухи Дониёл муаррифӣ шудааст, пас «чиз»-и нубувватӣ ва «рӯё»-и нубувватӣ бар шумо «ошкор» хоҳад шуд.

Агар ту ба ҳамон рӯёи маъбади Масеҳ бо гурехтан барои пинҳон шудан муносибат намоӣ, ба зулмоти абадӣ медароӣ. Озмоиши маъбад, ки озмоиши дуҷуми се қадами Инҷили ҷовидона мебошад, аз ҷониби озмоиши аввал ва бунёди пештар меояд. Саволи озмоиши асосӣ дар ояти чордаҳуми Дониёл ёздаҳ ифода ёфтааст, ки дар он Рум ҳамчун «ғоратгарони қавми ту» муаррифӣ мешавад, ки «рӯё»-ро барпо месозад.

Вақт наздик аст

Сеюним рӯзи нисф баъд аз ноумедии 18 июли соли 2020, 31 декабри соли 2023 кушода шудани ваҳии Исои Масеҳ оғоз ёфт, зеро «вақт наздик буд».

Хушо ҳол он касе ки меҳонад, ва онҳое ки суҳанони ин нубувватро мешунаванд ва он чиро ки дар он навишта шудааст, нигоҳ медоранд, зеро вақт наздик аст. ... Ва ӯ ба ман мегӯяд: Суҳанони нубуввати ин китобро мӯҳр накун, зеро вақт наздик аст. Ваҳй 1:3; 22:10.

«Вақт»-е, ки кушода шудани Ваҳии Исои Масеҳро муайян мекунад, дар оғози китоби Ваҳй зикр шудааст, ва дар поёни китоб ҳамон эълони айни ҳамон, ба изҳороти алфа, изҳороти омега ро низ меафзояд.

Ваҳии Исои Масеҳ андаке пеш аз анҷоми муҳлати файз кушода мешавад. Дар рӯзи бисту дувум, пас аз рӯзи бисту якрӯза, он «чиз», ки ҳамчунин «амр» аст, ки ҳамчунин дабар ё Калом аст, ки ҳамчунин рӯёи chazon-и таърихи берунии нубувватист, ба Дониёл ошкор карда шуд, ҳангоме ки ӯ рӯёи marah-ро, чун дар ойна, аз Саркоҳии осмонӣ дар Қудси қудсӣ таҷриба намуд.

Дониёл онҳоро намояндагӣ мекунад, ки таҷрибаи рӯёи оинаро доранд ва ҳамчунин зухуроти нубуввати Масеҳро, инчунин таърихи зоҳирӣ, ки аз ҷониби рӯёи chazon намояндагӣ мешавад, мефаҳманд. Рӯёи marah Масеҳро ҳамчун аломати роҳи нубувватӣ намояндагӣ мекунад, ва шакли муаннаси ҳамин вожа таҷрибаеро намояндагӣ мекунад, ки тавассути нигаристан ба ҷалоли Худо ба вучуд меояд, чунон ки дар Дониёл, Юҳанно, Ишаё, Сестра Уайт ва дигар анбиё намояндагӣ шудааст.

Дар ин сатҳ, рӯъёи зоҳирии chazon санчиши бунёдиро ифода мекунад, ва рӯъёи mareh дар бораи зухуроти Масеҳ дар пайдарпаии рӯйдодҳои нубувватӣ санчиши маъбад аст. Оё Масеҳ дар Қудси Қудсҳои даруни Қудси Қудсҳои ҳуди шумо зоҳир шудааст? Маҳз дар он ҷо илоҳият ба инсоният пайваст мегардад. Ин ҳамон санчишест, ки бояд гузаронида шавад, пеш аз он ки муҳлати имтиёз дар санчиши ҳалқунанда ба поён расад. Он санчиши ҳалқунандае, ки ҳислатро ошкор месозад, рӯъёи оинавии marah аст.

31 декабри соли 2023, озмоиши берунаи таҳкурсии бар «горатгарони қавми ту»-и ояти чордахум оғоз ёфт, ва ҳангоме ки попи кунунӣ 8 майи соли 2025 ба мансаб нишонда шуд, «рӯъё»-и ояти чордахум барқарор гардид. Озмоиши таҳкурсии ба озмоиши маъбад гузашт. Аз 9 майи соли 2025 озмоиши маъбад чараён дорад. Эҳёи ду шоҳид дар 31 декабри соли 2023 дар ояти ёздаҳуми Ваҳй боби ёздаҳум муаррифӣ шудааст, ва эҳёе, ки дар он таърих оғоз ёфт, дар дохили давраи Ҷанги Украина, ки дар соли 2014 оғоз шуда, дар соли 2022 шиддат гирифт, руҳ дод. Хатҳои беруниву дарунии нубувват дар он таърих ба ҳам расиданд. Дар 31 декабри соли 2023, қори гузоштани таҳкурсии чараён дошт, қоре, ки бо таърихи 1798 то 1840, ҳамчунин бо 1840 то 1844, ва низ бо 19 апрели соли 1844 то 22 октябри соли 1844 намунасозӣ шудааст.

Дониёл ёздаҳ ояти ёздаҳум, дар таърих ҳамчун хатти берунии пешгӯӣ зоҳир гардид ва бо ҳамон таърихе пайваст, ки хатти дохилии Ваҳй ёздаҳ аст. Дар соли 2014, ҷанги Украина оғоз ёфт, чунон ки онро ҷанги Рафия дар соли 217 то милод тимсолан нишон медиҳад. Дар соли 2015, подшоҳи чорум ва аз ҳама сарватмандтари ояти дуҷуми Дониёл ёздаҳ бархост ва қасди ҳудро барои номзад шудан ба мансаби президент эълон кард. Ин эълон ҷаҳонигароёни аждаҳохирадери, ки ҳамчун қаламрави Юнон муаррифӣ шудаанд, ба ғазаб овард.

Ваҳй, боби ёздаҳум, ояти ёздаҳум, 31 декабри соли 2023-ро ҳамчун нуқтае муайян кард, ки дар он ду шоҳид эҳё шуданд. Пас даврае, ки аз 18 июли соли 2020 то 31 декабри соли 2023 тӯл кашид, ҳамчун «биёбон»-и нубувватӣ фаҳмида шуд. Дар анҷоми «давраи биёбон» овозе дар моҳи июли соли 2023 ба нидо қардан оғоз намуд, ва сипас маҳз як ҳазору дусаду шаст рӯз пас аз пешгӯии нокомшудаи Нэшвилл, дар 18 июли соли 2020, Шери қабилаи Яҳудо ба қушодани мӯҳрҳои Қаломӣ нубувватию Худ оғоз кард. Қушода шудани Қаломӣ нубувватию Худ ҳамеша раванди сеқадмаи озмоишро ба вучуд меорад, чунон ки дар Дониёл, боби дувоздахум, баён шудааст.

Бисёре пок хоҳанд шуд, ва сафед гардонда хоҳанд шуд, ва имтиҳон дида хоҳанд шуд; аммо шарирон ба шарорат амал хоҳанд кард: ва ҳеҷ яке аз шарирон нахоҳад фаҳмид; вале доноён хоҳанд фаҳмид. Дониёл 12:10.

Дар Ваҳйи бобҳои нуздаҳ, арӯс ҳудро омода месозад ва баъд ба вай либоси сафед дода мешавад. Он либосҳои сафед нишон медиҳанд, ки арӯс омода аст, ва ин дар Ваҳйи нуздаҳ, ҳангоме ки тирезаҳои осмон қушода мешаванд, ба амал меояд. Пеш аз он ки арӯс бо либоси адолати Масеҳ сафед гардонда шавад, вай аввал пок карда мешавад.

Дар 31 декабри соли 2023 озмоиши асосӣ оғоз ёфт, то онҳоро, ки пок хоҳанд буд, покиза созад. Ин поксозӣ бо афзоиши дониш анҷом меёбад, зеро Шери қабилаи Яҳудо он вақт ба

кушодани мӯҳри ваҳии ниҳони Худ шурӯ намуд. Он ваҳй дар бар мегирад, ки Ё ягона асосест, ки метавонад гузошта шавад. Рад кардани он ҳақиқати бунёдӣ, ки муайян месозад Рум «ғоратгарони қавми ту» аст, ба маънои рад кардани ягона асосест, ки метавонад гузошта шавад.

31 декабри соли 2023 раванди имтиҳоне оғоз ёфт, ки дарҳол чудо шудани ду табақро ба вучуд овард. Шери қабилаи Яхудо акнун ошкор намудааст, ки иҷрои таърихи ояти чордахум 8 майи соли 2025 буд, ва бо ин амал Ё муайянсозии Миллерро, ки Румро ҳамчун рамзе, ки рӯёи берунии нубувватро барпо месозад, муаррифӣ мекард, тасдиқ намуд. Вақте ки Трамп дар соли 2024 бозгашт, ӯ ояти сздаҳуми боби ёздаҳуми Дониёро иҷро кард; сипас дар ояти баъдӣ, мо соли 2025-ро, бо интихоби поп Лео, қайд менамоем. Ҳам Трамп ва ҳам ҳамтои зиддимасеҳии ӯ дар соли 2025 ба мансаб шурӯ карданд.

Санаҳое, ки мо дар ин ҳаракат муайян мекунем, дар асл ақибнигарии тақдирёфта мебошанд. Мо замони охириро ҳамчун соли 1989 муайян мекунем; сипас расмиятёбии паём дар соли 1996 ба амал омад. Дар 9/11 паёми расмиятёфта кудрат ёфт. Дар пешниҳоди Чадвалҳои Ҳабакқук дар соли 2012, ки дар моҳи январӣ соли 2013 анҷом ёфт, таҳкурсии гузошта шуд.

18 июли соли 2020 нахустин ноумедӣ фаро расид; сипас, дар моҳи июли соли 2023 овозе оғоз ба нидо кардан дар биёбон намуд; ва 31 декабри соли 2023 бозкушоии Ваҳии Исои Масеҳ оғоз ёфт ва нахустин имтиҳони бунёдии берунӣ оғоз гардид.

8 майи соли 2025 озмоиши дуҷуми дохилии маъбад оғоз ёфт. Санҷиши сеҷуми ҳалқунанда акнун дар пеш аст. Дар он ҷо ошкор хоҳад шуд, ки оё ҷон рағани паёмро, ки бо озмоиши аввал ва берунии ҳамроҳ бо рағани ҳамқадами озмоиши дуҷуми дохилӣ ифода шудааст, дорад ё не. Ин озмоишгарӣ беруниро, баъдан дохилро, ва сипас таҷрибаро ифода мекунад.

Хати дохилии пешгӯӣ аз нишонаҳои пешинае иборат аст, ки ман ҳозир иқтибос кардам. Ҳар яке аз он нишонаҳо бо нишонаҳои ҳамсони таърихи миллерӣ мутобикат мекунад. Соли 1798 ҳамчун замони поён ба соли 1989, ки он низ замони поён аст, мувофиқ меояд. Дар он ҷо Шери қабилаи Яхудо Каломӣ Худро муҳригушӣ кард, зеро Ё ҳамон Калом аст. Вақте ки адвентизм дар шӯриши бунёдии Ёробъом нақши пайғамбари нофармонро ба ҷо оварда, бозгашта рафт, то бо пайғамбари дурӯғини Байт-Ил хӯрок бихӯрад, онҳо ба далелҳои протестантизми суқуткардае бозгаштанд, ки бар зидди муайянсозии ҳафт замон аз ҷониби Вилиям Миллер ба кор бурда шуда буданд. Ба ҳамин сабаб, онҳо пурра, агар умуман фаҳманд ҳам, дарк намекунанд, ки чаро соли 1863 охири нишона барои ҳаракати алфайи фариштаи якум ва дуҷум мебошад.

Аз ин рӯ, барои онҳо ҳеҷ аҳамияте надорад, ки ин 126 сол аст, рамзи 1,260, рамзи «биёбон»-ест, ки таърихро аз соли 1863 то замони анҷом дар соли 1989 дарбар мегирад. Дар анҷоми ҷиҳил сол Ёхушаъ он ҳаракатро ба Замини Мавҷуд бурд. Дар соли 1989 Худованд кори роҳнамоии ҳаракати омегаи Худро аз «биёбон»-и солҳои 1863 то 1989 оғоз намуд, ҳамон тавре ки Ё ҳаракати алфаро аз «биёбон»-и солҳои 538 то 1798 берун оварда буд.

Дар соли 1989 рӯъёи дарёи Ҳиддакел, ки се боби охири Дониёлро намояндагӣ мекунад, кушода шуд; ҳамон тавре ки рӯъёи дарёи Ёлой, ки бобҳои 7, 8 ва 9-уми Дониёлро намояндагӣ мекунад, дар соли 1798 кушода шуда буд. Ду саду бист сол пас аз нашри Китоби Муқаддаси шоҳ Ҷеймс, Вилиям Миллер паёми худро, ки бар рӯъёи Ёлой асос ёфта буд, бори аввал нашр кард ва ба ин васила паёми худро дар соли 1831 расмӣ бахшид; ҳамчунин паёми Ҳиддакел бори аввал дар соли 1996, ду саду бист сол пас аз соли 1776, зодгоҳи замини ҷалолманди Иёлоти Муттаҳида, нашр гардид.

Мураттаб сохтани расмӣ паём аз ҷониби Миллер, пас аз дусад бист сол баъд аз тарҷумаи King James, Вилиям Миллерро ҳамчун нахустин фиристодаи муқаддас муайян месозад, ки пешгӯиҳои Китоби Муқаддасро, ҳам Аҳди Қадим ва ҳам Аҳди Қадидро, ба қор бурд, то эҳё ва ислохотро ба вуҷуд оварад. Китоби Муқаддас Илоҳист, ва он пас аз 220 сол бо инсоният пайваст, то паёми Улайро ба вуҷуд оварад.

Исо Алфо ва Омега аст, ва Ё Каломи Худост; бинобар ин, нашри Китоби Муқаддас бо тарҷумаи King James Version дар соли 1611, Исоро ҳам дар 1611 ва ҳам дар 1831 қарор медиҳад. Масеҳ дар вақти интиҳо ҳамчун Шери қабилаи Яҳудо зоҳир мегардад, пас, вақте ки паём ба шакли расмӣ дароварда мешавад, Ё Алфо ва Омега ва Калом аст. Муносибати Миллер ба ибтидо чунин эътироф мегардад, ки ҳам ибтидо ва ҳам анҷом бар нашр кардани паём таъкид менамоянд. 1776 то 1996 ҳамин хусусиятҳоро, ҳарчанд ба таври гуногун, дорост.

Паёми Ҳиддуқал ҳамон паёми қонуни якшанбе дар Иёлоти Муттаҳида аст, чунон ки дар ояти чилу якуми Дониёл ёздаҳ баён шудааст. Соли 1776 ва нашри Ёломияи Истиқлолият нуқтаи оғози давраи дусад бистсолаеро ифода мекунад, ки бо нашри китоби «Time of the End», ки ба таври илоҳӣ, на қасдан, чунин унвон гирифта буд, ба анҷом расид. Дар ҳамон сол, 1996, ба мо як муассисаи хизматӣ бо номи Future for America дода шуд. Паёми замини ҷалол, яъне Иёлоти Муттаҳида, бо пайванди мустақим миёни оғози нубувват ва анҷоми он ба шакли расмӣ дароварда шуд. Ҳар як аломати асосии таърихи миллери зери қолаби роҳнамои масали даҳ бокира такрор шудааст. Ҳар ду давраи дусад бистсола дорои оғоз ва анҷоме мебошанд, ки бо як наشري муайян шудаанд.

Паёми Миллер ва методологияи ӯ бо иҷро шудани Ислом ҳамчун воқеаи дуюм тасдиқ ва қувват бахшида шуд. Он чи Худованд барои қувват бахшидани паём ба қор бурд, принсипи «рӯз бар ивази сол»-и Миллер буд; ва ҳамон принсипе, ки паём ва методологияро дар 9/11 қувват бахшид, вақте буд, ки нузули фариштаи Ваҳй боби ҳаҷдахум нузулро такрор кард, ки Ё 11 августи соли 1840, чунон ки дар боби даҳуми Ваҳй тасвир шудааст, анҷом дода буд. Ин ду фаришта зухури пешгӯнаи Масеҳро ҳамчун фаришта намояндагӣ мекунанд. Он принсипе, ки барои ҳаракати 9/11 ҳамон қадар бунёдӣ аст, ки принсипи «рӯз бар ивази сол» барои ҳаракати 11 августи соли 1840 буд, ин аст, ки таърихи Миллерит дар таърихи яқсаду чилу чаҳор ҳазор такрор мешавад.

Вақте ки иҷрои як пешгӯии исломӣ дар бораи воқеаи сеюм дар таърихи омега ва фариштаи сеюм фаро расид, ки он бо иҷрои як пешгӯии исломӣ дар бораи воқеаи якум ва дуюм, ки дар

таърихи алфа — фариштагони якум ва дуом — фаро расида буд, мутобикат дошт, он гоҳ он асл, ки таърихи миллерӣ дар таърихи яксаду чилу чор ҳазор тақрор мегардад, ҳамон қадар устуворона тасдиқ шуд, ки асли «як рӯз барои як сол»-и Миллер дар иртибот бо войи якум ва дуоми Ваҳй боби нӯҳ тасдиқ гардида буд. Баъзеҳо, ки шояд аз пешгӯии замони сесаду наваду як сол ва понздаҳ рӯз, ки дар Ваҳй 9:15 баён шудааст, огоҳ бошанд, мумкин аст нуктаи пешини маро аз даст диҳанд. Иҷозат диҳед шарҳ диҳам.

Войи якум ва дуом бо таърихи фариштаи якум ва дуом мутобикат доранд, ва таърихи войи сеюм бо таърихи фариштаи сеюм мутобикат дорад. Нукта дар ин ҷост, ки нуктаи ибтидоӣ барои сесаду наваду як сол ва понздаҳ рӯзе, ки дар таърихи войи дуом баён шудааст, дар таърихи войи якум ёфт мешавад. Дар таърихи войи якуми Ваҳйи Юҳанно боби нӯҳ пешгӯии яксаду панҷоҳсола вучуд дорад, ва дар ҳамон рӯзе ки он давраи пешгӯишуда ба анҷом мерасад, пешгӯии сесаду наваду як сол ва понздаҳ рӯз оғоз меёбад. Ин ду пешгӯӣ войҳои якум ва дуомро бевосита ба ҳам мепайванданд; бинобар ин, вақте пешгӯие дар бораи Ислому, бар асоси усули як рӯз ба ивази як сол, пешгӯӣ карда шуд, он пешгӯӣ дар бораи войҳои якум ва дуоми Ислому буд, ки ҳамон паёме буд, ки методология ва паёми Миллерро дар таърихи фариштагони якум ва дуом тасдиқ кард.

Вақте ки он таърих 22 октябри соли 1844 ба анҷом расид, карнаи ҳафтум ба садо даромад, ва карнаи ҳафтум ҳам войи сеюм аст, ва ҳам сирри тақво, ки он Масеҳ дар шумост, умеди ҷалол. Он карнаи ҳам паёми оғоҳии берунӣ аст ва ҳам паёми оғоҳии дарунӣ. Бинобар ин, пешгӯии 2,520-сола бо оромии соли ҳафтум барои замин алоқаманд аст, ки юбилейро низ дар бар мегирад. Дар 22 октябри соли 1844 карнаи ҳафтум ба садо даромад, дар иҷрошавии пешгӯиҳои 2,520-сола ва 2,300-сола.

Лекин дар айёми садои фариштаи ҳафтум, вақте ки ӯ ба навохтан оғоз хоҳад кард, сирри Худо ба анҷом хоҳад расид, чунон ки Ӯ ба бандагони Худ — анбиё — эълон намудааст. Ваҳй 10:7.

22 октябри соли 1844 рӯзи Каффора буд, ва карнаи юбилей бояд дар рӯзи каффора садо меод. Аз ҳамон вақт инҷониб, мо дар таърихи фариштаи сеюм, ва ҳамчунин вои сеюм, ки карнаи ҳафтум аст, зиндагӣ мекунем. 11 августи соли 1840 он фариштаи қавии Ваҳй боби даҳум нозил шуд, то заминро бо ҷалоли худ мунаввар созад, чунон ки фариштаи Ваҳй боби ҳаҷдахум дар 9/11 чунин кард.

Дар солҳои 2012 то моҳи январӣ соли 2013 силсилае бо унвони «Ҷадвалҳои Ҷабакқук» таҳия гардид ва бо наشري ҷадвали пешоҳангони соли 1843 дар моҳи майи соли 1842 мутобик буд. Пас аз он, пояҳои ин ҳаракат гузошта шуданд, ҳоҳ он ҳаракати алфои фариштаи якум ва дуом бошад, ё ҳаракати фариштаи сеюм; ду ҷадвали Ҷабакқук ба таърих ва паём бофта шуда буданд. Пешгӯии нокомшудаи 18 июли соли 2020 бо 19 апрели соли 1844 мувозӣ буд, ва вақти таъхир дар масал дар ҷараён буд.

Биёбоне аз 1,260 рӯз бо бозкушоии мӯҳр дар 31 декабри соли 2023 ба поён расид. Неқӯст ба ёд оварда шавад, ки Масеҳ ду бор маъбади Худро аз палидгардонии куфромезаш, чунон ки Хоҳар Уайт онро меномад, пок сохт. Ӯ инро дар оғози хизмати Худ ва дар анҷоми он ба ҷо

овард, ва ба ин тарз он ду поксозиро поксозии алфа ва омега гардонид.

Хоҳар Вайт ба таври равшан поксозии аввали маъбадро бо 9/11 ва овози аввал мутобик месозад, ки онро ҳамчун се ояти аввали Ваҳй боби ҳаждаҳ муайян мекунад. Сипас ӯ «овози дигар»-и ояти чорумро ҳамчун поксозии дуюми маъбад, ва ҳамчунин қонуни якшанбе муайян мекунад. 19 апрели соли 1844 барои миллериён поксозии аввали маъбад буд ва 22 октябри соли 1844 — дуюм. Дар чихилу шаш сол аз 1798 то 1844 маъбади миллерӣ барпо карда шуд, ва як фрактали барпо шудани маъбади миллерӣ дар таърихи ду ноумедӣ ёфт мешавад, ки ҳар ду поксозиҳои маъбадро намоёндагӣ мекунанд. Он таърих дар бораи маъбад аст.

Аз 18 июли соли 2020 то 31 декабри соли 2023 бокирагон дар вақти таъхир хоб буданд. Вақте ки онҳо бедор мешаванд, ба масъулияти худ барои гузоштани таҳкурсии ва бардоштани маъбад бедор мешаванд. Аз он вақт инҷониб Масех, ҳамчун Шери сибти Яхудо, нури набувватиро мекушояд, ва нури набувватие, ки мӯҳраш кушода мешавад, ҳамеша раванди санчиши сесадамиро ба вучуд меоварад, ки дар озмоиши ниҳой ба анҷом мерасад, чое ки хислат зоҳир мешавад, аммо ҳеҷ гоҳ инкишоф намеёбад. Дар озмоиши ниҳой бокирагони вафодор рехтани Рӯҳулқудсро дарёфт хоҳанд кард, ки аз ҳар зуҳури қудрати Худо дар миёни қавми Худо, ки то ҳол сабт шудааст, болотар хоҳад буд. Афзоиши нуре хоҳад буд, ки ҳеҷ гоҳ дида нашудааст. Бо вучуди ин, ман хатти дигари таърихи пешниҳод хоҳам кард, ки мувозияти таърихи миллерӣ бо таърихи саду чилу чор ҳазорро дастгирӣ мекунад.

Вале ту, эй Дониёл, ин суҳанонро маҳкам нигоҳ дор ва китобро то вақти поён мӯҳр намо: бисёре ба ҳар сӯ равуо хоҳанд кард, ва дониш афзун хоҳад шуд. Ва ӯ гуфт: Бирав, эй Дониёл; зеро ин суҳанон то вақти поён баста ва мӯҳрада шудаанд. Бисёре пок карда хоҳанд шуд, ва сафед гардонида хоҳанд шуд, ва озмуда хоҳанд шуд; вале шарирон бадӣ хоҳанд кард; ва ҳеҷ яке аз шарирон нахоҳад фаҳмид; аммо доноён хоҳанд фаҳмид. Дониёл 12:4, 9, 10.

Мо ин мавзӯяхоро дар мақолаи оянда идома хоҳем дод.

Ягонагӣ

Илон Маск 21 феввали соли 2026 иддао кард, ки «мо ҳоло дар “сингулярият” ҳастем».

Сингулярияти технологӣ

сингулярияти технологӣ (ки бисёр вақт танҳо «сингулярият» номида мешавад) як нуқтаи эҳтимолии оянда дар замон аст, ки дар он пешрафти технологӣ — ки пеш аз ҳама аз ҷониби зеҳни сунъӣ ба пеш бурда мешавад — ҷунон босуръат ва пуриқтидор мегардад, ки берун аз назорат ва фаҳмиши инсон шитоб мегирад ва ба дигаргуниҳои пешгӯинашаванда ва амиқ дар тамаддуни инсонӣ меанҷомад. Мафҳуми асосӣ ин аст: инфироди зеҳнӣ. Ҳамин ки мо низоми ЗС-еро эҷод мекунем, ки аз донотарин инсонҳо ҳам донотар аст (ки онро аксаран Суперзеҳни Сунъӣ ё ASI меноманд), он низом метавонад худро аз нав тарҳрезӣ ва такмил

диҳад, бо суръате ки ҳеҷ гурӯҳи инсонӣ ҳаргиз натавонистааст. Ин як ҳалқаи рекурсивии худтакмилдиҳиро ба вучуд меорад, ки дар он қобилият боз ва боз дар фосилаҳои ниҳоят кӯтоҳи вақт (рӯзҳо -> соатҳо -> дақиқаҳо) дучанд мешавад ва ин боис мегардад, ки пешрафтҳои минбаъда таркандавор бошанд ва барои «инсонҳои пеш аз сингулярият» ба таври пурмаъно пешбинӣ ё ҳидоят кардани онҳо номумкин гардад. Истилоҳи «сингулярият» аз физика ва математика гирифта шудааст, ки дар он, дар «сӯрохии сиёҳ», сингулярият он нуқтаест, ки қозибҳо бепоён мегардад ва қонунҳои кунунии физикаи мо аз қор мемонанд — мо наметавонем бубинем ё пешгӯӣ кунем, ки он сӯи уфуқи рӯйдод чӣ иттифоқ меафтад.

Ба ҳамин монанд, сингулярияти технологӣ ҳамчун «уфуқи рӯйдод» дар таърих доништа мешавад: мо метавонем тамоюлҳоро то ҳамон нуқта пешгӯӣ намоем, аммо фаротар аз он, оянда барои зехнҳои инсонии таҳкимнаёфта норӯшан мегардад.

Таърихи мухтасар ва мутафаккирони асосӣ

Солҳои 1950-ум — Тухмҳои аввалин дар қори риёзидон Чон фон Нейманн (ки дар бораи суръат гирифтани тағйироти технологӣ сухан гуфта буд) ва риёзидон/рамзшинос И. Ч. Гуд зухур мекунад (ки дар соли 1965 «таркиши зехн»-ро тавсиф кард, вақте ки мошинҳо мошинҳои беҳтарро тарҳрезӣ мекунад).

1993 — донишманди улуми компютерӣ ва нависандаи фантастикаи илмӣ Вернон Винч мафҳуми муосирро дар мақолаи худ, *The Coming Technological Singularity*, машҳур гардонд. Ў пешгӯӣ кард, ки мо дар фосилаи солҳои 2005–2030 зехни ғавқулбашариҳо эҷод хоҳем кард, ки пас аз он «давраи инсон» ба поён хоҳад расид (ба ин маъно, ки инсонҳое, ки бидуни ёрӣ амал мекунад, дигар зехни ҳукмрон нахоҳанд буд).

2005 — Муҳандиси ихтироёкор ва оянданигар Рэй Курцвейл ин ғояро бо китоби худ, *The Singularity Is Near*, ба маркази таваҷҷуҳи умум меорад. Ў баҳс мекунад, ки сингулярият тақрибан соли 2045 фаро мерасад, ки онро афзоиши экспоненсиалии қудрати ҳисоббарорӣ (бар асоси Қонуни бозгаштҳои суръатёбандаи Ё), нанотехнология, биотехнология ва интерфейсиҳои майна-компютер ба пеш меронанд. Ў пайвасти ин қадвали замонири нигоҳ доштааст ва ахиран AGI-ро барои соли 2029 ва сингуляриятро барои тақрибан соли 2045 бори дигар тасдиқ кардааст.

Пешгӯиҳои қадвали замонӣ (то аввали соли 2026)

Пешгӯиҳо дар қанд соли охир ба таври назаррас фишурда шудаанд, бинобар пешрафти ғавқулода босуръат дар моделҳои бузурги забонӣ, низомҳои тафакқурӣ ва қонунҳои миқёсбандӣ: Аксар дидагоҳҳои қасуронатарин / кӯтоҳмуддаттарин (2026–2027): Баъзе аз пешвоёни барҷастаи AI (масалан, Дарио Амодии аз Anthropic, Илон Маск) ошқоро изҳор доштаанд, ки абарзақоват ё қизе, ки аз қиҳати амалқардӣ муодили анғезандаи сингулярият бошад, метавонад ҳарқӣ барвақттар дар соли 2026 ё дар давоми 1–3 соли оянда фаро расад.

Тадқиқоти миёнаи қоршиносон қанӯз ҳам атрофи солҳои 2040–2050 барои фарорасии зехни ғавқулодаи қомил/сингулярият мутамарказанд.

Ду лагери натиҷаҳои эҳтимоли

Утопиявӣ / хушбинона -> фаровонии куллӣ, барҳам додани беморӣ ва камбизоатӣ, ҷовидонагии амалан муассир тавассути боргузориҳои зехн ё нанотибот, омезиши инсоният бо зехни сунъӣ (трансгуманизм), ҳал кардани масъалаҳои илмие, ки пештар ҳалнашаванда буданд, дар чанд дақиқа.

Дистопиявӣ / бадбинона -> аз даст рафтани ихтиёр ва назорати инсон, носозгорӣ (зехни сунъӣ ҳадафҳоеро дунбол мекунад, ки нисбат ба арзишҳои инсонӣ бегона ё душманонаанд), ғурупошии иқтисодӣ ва иҷтимоӣ, ё ҳатто хатарҳои вучудӣ барои башарият.

Сингулярият танҳо «зехни сунъии бисёр пешрафта» нест; он лаҳзаест, ки дар он таҳаввули технологӣ аз маҳдудиятҳои суръати биологӣ/инсонӣ раҳо мешавад ва ба раванди худмухтору аз назорат берунрав табдил меёбад. Новобаста аз он ки ин дар соли 2026, 2030, 2045 ё ҳеҷ гоҳ рух медиҳад, он ҳамоно яке аз муҳимтарин саволҳои боз дар таърихи инсоният дар замони ҳозир боқӣ мемонад.

Вақти Охир — 1989

Ҷаҳони шабакавӣ оғоз меёбад

Гузариш аз ҳисоббарории ҷудогона ба ҳисоббарории пайваст. Тим Бернерс-Ли дар CERN шабакаи ҷаҳонии World Wide Web-ро пешниҳод мекунад (1989). Тадқиқоти тичоратии шабакаҳои нейронӣ густариш меёбад (истифодаи низомӣ + академӣ), Intel 80486 ба бозор бароварда мешавад — қудрати ҳисоббарории шахсӣ ба таври ҷашмгир афзоиш меёбад, ARPANET ба сӯи он чизе мегузарад, ки ба Интернетӣ муосир табдил меёбад. Пеш аз ин, ҳисоббарорӣ пуриқтидор буд, аммо бештар дар муҳитҳои ҷудошуда маҳдуд мемонд. Пас аз соли 1989, ҳисоббарорӣ хусусияти шабакавӣ мегирад. Шабакаҳои нейронӣ дар соли 1989 ҳанӯз дар марҳилаи ибтидоӣ буданд, бо маҳдудиятҳои сахтафзорӣ рӯ ба рӯ буданд ва бештар низомҳои намунашиносии тақвиятёфта бо қоидаҳо ба шумор мерафтанд, аммо низомииён ва озмоишгоҳҳои тадқиқотӣ аллакай низомҳои омӯзандаро барои нишонгирӣ, ҳидоят ва таснифоти сигналҳо меозмуданд. Ин қабати бунёдӣ барои ҳама чизе буд, ки баъдтар падида омад.

Паём расмӣ гардонда шуд – 1996

Таркиши тичоратии Интернет

Шабакаи ҷаҳонӣ умумӣ, тичоратӣ ва глобалӣ мегардад. Netscape ва ҷангҳои браузерӣ, Amazon ва eBay исбот мекунанд, ки тичорати онлайн амал мекунад. Google таъсис меёбад (ҳамчун BackRub дар Stanford, 1996), пазируфтани Windows 95 рушди ҳисоббарории истеъмолиро метезонад. Соли 1996 ҳамон давраест, ки Интернет дигар академӣ наемонад ва иқтисодӣ мегардад. Инфрасохтаре, ки аз соли 1989 вучуд дошт, акнун ба миқёси истеъмолий мерасад. Давраи dot-com на дар бораи вебсайтҳо, балки дар бораи рақамисозии тичорат аст. Ин давра тичорат, реклама, ҷустуҷӯ ва дарёфти иттилоот, ва шаклҳои иртиботро тағйир дод.

Паёми пурқувватёфта – 9/11, 2001

Давраи Mobile + Platform оғоз меёбад

Рақамисозии расонаҳо + зерсохтори ибтидоии абрӣ + фарохмачрои ҳамеша ғаёл. Apple iPod-ро ба бозор мебарорад (оғози экосистемаи рақамии сайёр), Wikipedia оғоз меёбад (намунаи платформаи донишҳои ҷамъӣ), қабули фарохмачро босуръат меафзояд, Amazon ба таври хомӯшона ба сохтани он чи баъдтар AWS мегардад, оғоз мекунад. Технологияи назоратӣ пас аз 11-уми сентябр ба таври азим суръат мегирад, зерсохтори таҳлили додаҳо босуръат рушд мекунад. Оғози ҳисоббарории абрӣ, экосистемаҳои платформай, ҳукмронии мундариҷаи рақамӣ, зерсохтори ҳамеша пайваст ва замина барои шабакаҳои иҷтимоӣ ва смартфонҳо дар ҳамин ҷо гузошта мешавад.

Таҳкурси гузошта шуд – Лавҳаҳои Ҷабаққуқ – 2012, 2013

Пешрафти амиқи омӯзиш

Таваллуди зеҳни сунъии муосир

Ин лаҳзаи ҳалқунандаест, ки дар он шабакаҳои нейронӣ аз марҳалаи таҷрибавӣ берун омада, ба нерӯи амалии пурқудрат табдил ёфтанд — айнаи ҳамаи пули дақиқ миёни давраи «платформа/абр»-и соли 2001 ва инфичори «зеҳни сунъии тавлидӣ»-и соли 2023. Сентябри соли 2012: AlexNet (шабакаи амиқи нейронии конволютсионӣ) дар озмуни ImageNet бо бартарии азим пирӯз мешавад ва ҳамаи алгоритмҳои пешинаро қомилан шикаст медиҳад. Ин ҳодисаи ягона дар пажӯҳиши зеҳни сунъӣ ба таври умум ҳамаҷун он лаҳза шинохта мешавад, ки омӯзиши амиқи муосир ба вучуд омад. Соли 2012: гурӯҳи Geoffrey Hinton собит мекунад, ки шабакаҳои амиқи нейронӣ, ки бар GPUҳо омӯзонда шудаанд, метавонанд хусусиятҳои иерархиро ба таври худкор фаро гиранд. Соли 2013: Google ширкати Hinton-ро (DNNresearch) харидорӣ мекунад. Саноат ногаҳон миллиардҳо маблағро ба омӯзиши амиқ равона месозад. Пешрафтҳои GPU-и NVIDIA (CUDA) ба таҷҳизоти меъёрии зеҳни сунъӣ табдил меёбанд. Воситаҳои додаҳои бузург низ ҳамзамон бо ин ба қомол мерасанд (Spark 1.0 дар соли 2013 бароварда шуд) ва маҷмуаҳои азими додаҳо, ки барои омӯзиши амиқ заруранд, фароҳам месозанд.

Кушодани мӯҳрҳо – 2023

Ҳуши сунъии тавлидӣ аз остона мегузарад

Ҳуши маснӯй дастрас, қобили истифода ва аз лиҳози иқтисодӣ вайронгар мегардад. На танҳо «шабакаҳои нейронии беҳтар». Ин ҳамаи лаҳзаест, ки ҳуши маснӯй код менависад, тасвирҳо эҷод мекунад, қори қормандони зеҳниро худкор месозад, вазифаҳои истидлолиро ба миқёси васеъ анҷом медиҳад ва бори аввал ҳуши маснӯй аз маҳсусгардонидашуда будан бозистода, ба абзори маърифатии умумимақсад табдил меёбад.

2026 — Ягонагӣ?

- 1989 ҳамчун кушода шудани мӯҳри худи замони охир (пайвастагии шабакавӣ оғоз меёбад, поя барои гардиши ҷаҳонии дониш; бо ғурупошии ИҚШС ҳамчун аломати роҳ барои давраи ниҳонии муҳлати озмоиши Адвентизм вобаста аст).
- 1996 ҳамчун расмиятёбии паём (веби тичоратӣ иқтисоди иттилоотиро ба миқёси васеъ мебарорад ва тичорату кашфро рақамисозӣ мекунад).
- 2001 ҳамчун тақвияти паём (платформаҳо, абр, дастрасии доимӣ асоси экосистемаи рақамиро барои дониши дастаҷамъӣ ва сайёр фароҳам меоранд).
- 2012/2013 ҳамчун гузоштани таҳкурсии барои зехни ҳақиқӣ (пешрафти амиқомӯзӣ фаҳмиши мошиниро амалӣ ва қобили густариш мегардонад).
- Соли 2023 ҳамчун авҷи бозкушӣ (зехни сунъии тавлидӣ ба сатҳи шинохти умумихадаф ворид мегардад ва офариниши дониш ва истидлолро дастрас ва инқилобовар месозад).

Пешрафт нозук ва мутаносиб аст: ҳар марҳила ба таври тадриҷӣ бар марҳилаи пешин бино ёфта, аз пайвастагӣ -> тичоратикунонӣ -> экосистема -> зехн -> маърифат мегузарад.

Солҳои 2012/2013 нуктаи ҳалқунандаи гардиш мебошанд; он лаҳзае, ки шабакаҳои нейронӣ қобилияти омӯзиши иерархӣ ва худкорро собит карданд (пирӯзии AlexNet/ImageNet, тасдиқи кори Hinton, ва имконпазир гардидани миқёсгирӣ бо GPU), ки тарқиши тавлидии соли 2023-ро ногузир гардонид. Бе он гузариши меъморӣ соли 2012, моделҳои трансформерӣ (2017) ва миқёсгирӣ азим наметавонистанд умумияти сатҳи ChatGPT-ро ба вучуд оранд.